

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C 1 722 / 2021</i>
Repertoriumnummer <i>2021 / 1681</i>
Datum van uitspraak 7 mei 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/475 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002124814-0001-0013-01-01-1

Not.nr. GE.64.97.000436/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 878 (ON)
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

2. nr. 879 (RRN)
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid,

meer bepaald in strijd met de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaem II), namelijk:

artikel 6.4.0.1.

§1.

Overeenkomstig de EG-richtlijn 87/217/EEG van 19 maart 1987 dienen bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudende producten de nodige maatregelen getroffen om

ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technologieën, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is.

Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:

- 1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;*
- 2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;*
- 3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende produkten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;*
- 4° bij de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen geen asbest in het milieu terechtkomt. Tevens zijn hierop van toepassing de emissiegrenswaarden zoals vermeld in bijlage 4.4.2,15°.*

§2.

De volgende asbesthoudende toepassingen kunnen zelf worden verwijderd voor zover deze via eenvoudige handelingen (bvb. vlot losschroeven) kunnen worden weggenomen :

- 1° hechtgebonden asbest die niet beschadigd is of waarbij er geen vrije vezels zichtbaar zijn en waarbij verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;*
- 2° hechtgebonden asbest die beschadigd is of waarbij er vrije vezels zichtbaar zijn en die verwerkt is in een buitentoepassing waarbij geen derden aanwezig zijn, voor zover de verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;*
- 3° asbesthoudende koorden, dichtingen of pakkingen, remvoeringen en analoge materialen. Andere toepassingen mogen alleen verwijderd worden door gespecialiseerde bedrijven.*

§3. (...)

§4. De asbesthoudende toepassingen worden afzonderlijk opgeslagen en niet gemengd met het andere sloopafval;

§5. (...)

meer bepaald: *door onvoldoende maatregelen te hebben genomen tijdens de sloopwerken aan de woning te om asbestverontreiniging en -verspreiding te voorkomen, onder meer: door de techniek van de hermetische zone niet te hebben gebruikt voor de brokstukken met de asbestbevattende vinyltegels en de vinylvloer met asbesthoudende onderlaag, waardoor asbestbevattend stof zich heeft verspreid tijdens de sloopwerken*

te **op 7 juni 2017**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

de eerste en de tweede

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd.

meer bepaald: *het besluit houdende veiligheidsmaatregelen van de Stad Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu d.d. 9 juni 2017 (stukken 38-39) te hebben genegeerd:*

- *er werd geen goedkeuring van een door de goedgekeurd werkplan gegeven door de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu*
- *er werden geen attesten van verwijdering van asbest en/of materialen die asbest bevatten, overgemaakt aan de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu*
- *er werden geen resultaten van de luchtmetingen tijdens de verwijdering van het asbestbevattend puin overgemaakt aan de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu*
- *er werd geen contact genomen met de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu in verband met de locatie van de kleefstalen en de resultaten van de kleefstalen na de opkuis werden niet overgemaakt aan de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu*
- *de afdekking van de volledige oppervlakte van de gesloopte woning te hebben verwijderd, terwijl het asbestbevattend puin nog niet volledig werd verwijderd*

te **op niet nader te bepalen datum in de periode van 9 juni 2017 tot 5 juli 2017**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1§2,1° van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

* * * *

┌ PAGE 01-00002124814-0004-0013-01-01-4 ─┐

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 5 februari 2020 door de beklaagde tegen “het vonnis op strafgebied”;
- 5 februari 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde tegen “het vonnis”;
- 6 februari 2020 door de beklaagde tegen “het vonnis”;
- 6 februari 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde tegen “het vonnis”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 5 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 5 februari 2020 door het openbaar ministerie tegen
- 6 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 6 februari 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 februari 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester als raadsman van de lasthebber *ad hoc* meester beiden advocaat met kantoor te
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 21 januari 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld en de straf.

In het door het openbaar ministerie tegen de beklaagde ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld en de straf.

In het door het openbaar ministerie tegen de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De geviseerde feitelijke gedragingen van de telastleggingen A en B betreffen niet het inbrengen of verspreiden van stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer, zoals strafbaar gesteld door artikel 16.6.2, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Zij slaan wel op feitelijke gedragingen die strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Het hof verbetert de telastleggingen A en B dan ook in die zin. Van de voorgenomen verbetering werd de partijen op de rechtszitting van 12 februari 2021 kennis gegeven. Deze verbetering laat de feiten van de oorspronkelijke telastlegging onverlet.

4. De telastleggingen A en B zijn voor het hof voor elke beklaagde bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter inzake de schuldvraag en maakt deze tot de zijne.

Uit de zintuiglijke vaststellingen van de bevoegde toezichthouder volgt dat er tijdens de werken uitgevoerd door de firma _____ geen maatregelen werden genomen om asbestverontreiniging en – verspreiding tijdens de sloopwerken te voorkomen (stukken 1-6).

De beklaagde _____ is de (enige) zaakvoerder van de beklaagde _____. Hij verklaarde ook mee in te staan voor de opstart van de werven wat betreft de naleving van de milieureglementering. Hij erkende dat er binnen de vennootschap op de bewuste werf een fout werd begaan, die hij weet aan het opgelegde tempo om de woningen

te slopen. Verder werden de werken volgens hem bemoeilijkt door de aanwezigheid van krakers op de site (stukken 55-57).

Tevens volgt uit de vaststellingen van de toezichthouder dat het besluit houdende veiligheidsmaatregelen van 9 juli 2017 werd genegeerd, zoals omschreven in de telastlegging B. Er was niet louter een “*communicatieprobleem*” met de stad . De bevoegde toezichthouder begaf zich ter plaatse en deed daar de vaststellingen die wezen op het negeren van de opgelegde veiligheidsmaatregelen (stuk 44).

5. Artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid stelt elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door de betrokken titel gehandhaafde milieuvoorschriften strafbaar. Het moreel element is aldus zowel onachtzaamheid als (algemeen) opzet.

Ook een onachtzaamheidsmisdrijf kan wetens en willens gepleegd zijn, wat in deze zaak het geval is. De beklaagden waren, zeker als professionelen inzake sloopwerken, op de hoogte van de voorschriften, doch lieten na deze volledig na te komen.

De voorgehouden goede trouw is zonder relevantie. Goede trouw neemt immers het bestaan van onachtzaamheid en zelfs van (algemeen) opzet niet weg.

Ook de zogenaamde “*oncontroleerbare handelingen van krakers*” of “*onbegrijpelijke reactie van de betrokken dienst van de (s)taad om te verhinderen om de ruimwerken uit te voeren zoals voorzien en de verbod op te leggen de werf verder te betreden*” doen geen afbreuk aan de schuld van de beide beklaagden.

De vaststelling dat er sprake is van opzet of onachtzaamheid volstaat. Het is niet nodig dat aangegeven wordt wat de “*werkelijke oorzaak*” hiervan is, zoals de beklaagde in conclusies aangeeft.

De bewezen feiten van de telastleggingen A en B zijn zowel aan de natuurlijke persoon, de zaakvoerder, als aan de rechtspersoon, de vennootschap, toe te rekenen. De beklaagde had de beslissingsbevoegdheid en – macht om op te treden en te zorgen voor de concrete naleving van de voorschriften en het nakomen van het gegeven bevel, doch liet dit na. Hij handelde voor rekening van de beklaagde in wiens organisatie er onvoldoende aandacht was voor de naleving van de betrokken milieuvoorschriften, wat een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon betreft.

6. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: “*Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.*”

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, doch wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

Gezien de bewezen feiten met opzet, dit is wetens en willens werden gepleegd, is er geen grond voor toepassing van de decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid tussen de rechtspersoon en de natuurlijke personen door wiens optreden de rechtspersoon handelde.

7. De beklaagden pleegden de bewezen feiten elk met eenheid van misdadig opzet, zodat het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor ze samen voor elke beklaagde een straf toepast.

De bewezen feiten zijn op grond van artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid voor de natuurlijke persoon strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met een van die straffen. Voor de rechtspersoon betreft dit op grond van artikel 41bis Strafwetboek een geldboete van 500 euro tot 500.000 euro.

De beklaagden stelden de misdrijven in professioneel verband. De misdrijven hebben een economische inslag, gezien zij een besparing inhielden: het naleven van de voorschriften vergde immers het maken van kosten. Bovendien gaven de beklaagden zelf aan dat zij door snel te werken vooral hun opdrachtgever ter wille wensten te zijn. Aldus hebben de beklaagden een concreet veiligheidsrisico doen ontstaan.

De hierna bepaalde geldboete is voor elke beklaagde noodzakelijk en passend om deze aan te sporen de milieuregels voortaan en houdt tegelijk de noodzakelijke maatschappelijke vergelding in. Dit betreft allerminst een “*overdreven*” of onrealistische reactie, zoals de beklaagde _____ aangeeft.

Bij het bepalen van de omvang van de geldboete houdt het hof ook rekening met hun strafregister. In het nadeel van de beklaagde _____ geldt dat hij reeds bij herhaling werd veroordeeld voor milieumisdrijven en hij hier onvoldoende lessen uit trok.

De aan elke beklaagde opgelegde geldboete leidt niet tot hun respectieve sociale declassering, noch bemoeilijkt het hun reclassering op onevenredige wijze. Er is dan ook geen grond tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De bewezen feiten situeren zich na 31 december 2016 zodat het hof elke geldboete verhoogt met 70 deciemmen.

De voor de beklaagde _____ hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf, zet hem in passende mate aan tot betaling van de geldboete.

8. Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken *"In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd"* en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% en veroordeelt beklaagden thans tevens tot het bedrag van de vermelde vaste vergoeding dat nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna bepaald.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 41bis, 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek;
- 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt**:

verbetert de telastleggingen A en B zoals vermeld onder randnummer 3 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A en B samen tot een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciem tot 8.000 euro;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A en B samen tot een geldboete van **1.250 euro**, verhoogd met 70 deciem tot 10.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ er _____ elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 52,94 euro in eerste aanleg en 181,94 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg:	€ 52,94
+ 10 %:	€ 5,29
	<hr/>
Totaal:	€ 58,23

Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. beklagden:	€ 50,40
	<hr/>
	€ 165,40
+ 10 %:	€ 16,54
	<hr/>
Totaal:	€ 181,94

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter en de raadsheren en en in openbare rechtszitting van **7 mei 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

